

ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಹತ್ವ
ಇರುವುದು ಅವುಗಳು
ನೆಮ್ಮೆದಿಯನ್ನು,
ಸುರಕ್ಷತಾ ಭಾವವನ್ನು
ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ

ಸಾಮಾಜಿಕ
ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ.
ಈ ಆ ಸಾಂತ್ವನೆ ಪೇಟೆಯ
ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಿಕರಿಗೆ
ದೊರೆಯುವಂತಾಗಿದೆ.

ವರ್ಕತಾನತೆಯ ಬದುಕು ಬಂಟಿತನಕ್ಕೆ ದೂಡುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡವರೆನಿಂಬೆಂದರು ಚಿಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಮುದಾಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಸುವವರೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಯಾನೀಫ್, ‘ಬ್ಯಾಲ್ ರೈವ್‌ನಾ’ ಅಥವಾ ‘ಮಕ್ಕಳೇ ಬೇಡವೆಂಬ ನಿರ್ದಾರ’ ಎಂದು ಕರೆದೆ.

ಉಂಟಿದ ಟೆಬ್ಲೈನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಅಜ್ಞನಿಗೋ ಅಜ್ಞಗೋ ನಡೆದಾಡಲು ಉರುಗೋಲು ಒದಗಿಸುವುದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುವ ಕೇಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಕೆಲಸದ ಪ್ರಗತಿ ಎಷ್ಟೇ ಇರಲಿ, ಇಂತಹ ಖಿಚ್‌ ಚೋಜ್ಜ್. ಈ ರೀತಿಯ ಅರ್ಥಕೆಯ ಒತ್ತುದದ ನೋಗ ಹೊರುವ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯಿರಿಗಂತೂ ಮದುವೆ ಯಾಕೆ ಬೇಕು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅನಿಸಕೊಡಗುತ್ತದೆ. ಮೇಲಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸದಾಕಾಲ ದುಡಿದು ದುಡಿದು ತಂದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಕೂಲಿಕಾಮಿಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವದ ಹಂಗು ತೋರಿದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಜೀವನವಿಡಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕೂಲಿಕಾಮಿಕನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲವೇ? ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಹಾಗೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದದ್ದೇ ಶ್ರೀತಿಯು, ಅರ್ಥಕೆಯ ಬಂಧನದಿಂದ. ಈ ಭವಂಥನ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಚೋಕಟ್ಟಿನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಪುಷ್ಟಿ ಎಂದು ಮೆಲೆಂಡಾ ಕೆಲವು ಸಶಕ್ತ ಉದಾಹರಣೆಗಳ ಸಹಿತ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀತಿಸಿದರಿಗಾಗಿ, ಹೆತ್ತ ನೆಲ್ಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಸಾಯುವರೆಗೂ ತೇಯುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಎನ್ನುವುದು ‘ಘ್ಯಾಮಿಲಿ ಅಭಾಲಿಷನ್’ ಅಭಿಯಾನದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದವರ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಕುಟುಂಬಿಕ ನೆಲ್ಲಾಗ್ಗೆನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದೆಂದು ಕಂಪನ ಕಾಣಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಭರ್ಚದಲ್ಲಿ, ಕುಟುಂಬದಾಚಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನವನ್ನು ಅರಸುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ಶುರುವಾಗಿರುವುದು ಕುತೂಹಲಕರ.

ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಹತ್ವ ಇರುವುದು ಅವುಗಳ ನೆಮ್ಮೆದಿಯನ್ನು, ಸುರಕ್ಷತಾ ಭಾವವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವ ಸಾಮಾಜಿಕ

ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ. ಈ ಆ

ಸಾಂತ್ವನ ಪೇಟೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಬಿಕರಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಿದೆ.

